

Beste gemeenteleden, familie en vrienden,

Bijna een jaar is er verstreken sinds onze laatste nieuwsbrief. Een jaar waarin veel is gebeurd, heel het proces van Marcos zijn burn-out, maar ook waarin we veel hebben geleerd. Een jaar waarin we ook veel mochten reizen en genieten van Gods bijzondere zorg voor ons.

Een jaar waarin we op allerlei verschillende plekken hebben gewoond, van een klein kamertje naar een leuk huisje, een prachtig groot huis, toercaravan en uiteindelijk een stacaravan. Een jaar waarin we veel bijzondere mensen mochten ontmoeten. En een jaar waarin de kinderen goed Nederlands hebben geleerd op school in Nederland en waar ze erg hebben genoten. Vooral een jaar waarvoor we heel erg dankbaar zijn door waar we doorheen gegaan zijn en sterker uitgekomen.

Terug in Senegal

Na 10 maanden bijzonder verlof, zijn we begin november weer aangekomen in Senegal. Met heel veel bagage en geestelijk weer sterk genoeg om er even tegen te kunnen. Dat was ook wel nodig om de eerste weken door te komen en alle schokken te verwerken. Geen stromend water meer en geen electriciteit en geen internet.

Na een paar weken hadden we ons weer aangepast en echte afrikaanse oplossingen gevonden. Ons zonne-energiesysteem was voorlopig gerepareerd, we hadden een watertoren naast de wasmachine gebouwd zodat die ook af en toe weer werkte en elke morgen en avond vulden we onze emmers met het water dat soms wel en soms niet door de leidingen stroomde. De rest haalden we uit de put.

School

Tijdens ons verblijf in Nederland hebben we besloten dat ik bij terugkomst de kinderen thuis les zou geven. Dat omdat er geen goede scholen in de buurt zijn. Van de school in Nederland heb ik alle lesmateriaal voor Hadassa meegekregen en veel tips ook voor het lesmateriaal voor Ruben. We genieten alle drie van onze school aan de keukentafel. Het is erg leuk om in het Nederlands les te geven na dat 3 jaar in het Frans te hebben gedaan.

Voetbal!!!!

Marcos is gelijk de tweede week weer begonnen met het trainen van de jongens. De meeste jongens waren er nog steeds, ze hebben het hele jaar getraind met een collega van Marcos die het project had overgenomen. Natuurlijk waren ze erg blij dat Marcos er weer was.

Marcos heeft verschillende dingen opgestart. In Brazilië hadden we in de kerk van iemand een tasje gekregen met hele mooie maar hele kleine voetbalshirtjes, echte kindermaatjes. We wisten eigenlijk niet wat we er mee moesten omdat ze nooit zouden passen bij de grote jongens die Marcos traint. Maar na terugkomst in Senegal herinnerde Marcos zich weer waarvoor hij eigenlijk 5 jaar geleden naar Senegal was gekomen. Om de jonge jongens te trainen, omdat die nog veel meer te vormen zijn.

Na overleg besloot hij om te beginnen met een groep jongens van 6-8 jaar. Als er tenminste belangstelling was. Sheriff, een jongen die al heel lang bij ons traint en veel bij ons komt, kreeg de opdracht om de belangstelling te peilen. Hij heeft een groep van 20 jongetjes verzameld. Bij de eerste training waren er echter wel 60 hele boze jongetjes die ook wilden trainen maar niet uitgenodigd waren. Cheriff had alleen

jongens gezocht in zijn eigen wijk en de rest was daar erg boos over. Deze jongetjes staan nu op de wachtlijst.

Iets anders wat Marcos heeft opgestart, is om de voetbalschool aan te melden bij de voetbalcompetitie in Dakar. Elke donderdagmorgen gaat hij nu met de bus naar Dakar waar de leiders van de verschillende clubs met elkaar vergaderen. Het is redelijk goed georganiseerd en vooral de jongens zijn erg enthousiast en gemotiveerd om te trainen. In het weekend zijn er nu regelmatig wedstrijden waar ze aan deelnemen. Marcos heeft een busje gevonden die hij nu huurt met een betrouwbare chauffeur en die rijdt ze nu regelmatig naar de wedstrijden. Dank zij de giften van Nacht zonder Dak van de Smaragd kunnen de jongens nu zonder problemen deze reis maken!.

Veranderingen

Gedurende onze tijd in Brazilië en Nederland hebben we veel gesproken over hoe het met ons gaat en over onze positie op de basis in Senegal. We zijn erg blij dat zoveel mensen met ons hebben meegedacht en meegebeden. We hadden zelf de stellige overtuiging dat we terug moesten naar de basis in Sangalkam om de situatie daar zelf weer te zien en te ervaren.

Bij terugkomst merkten we aan erg veel dingen dat onze plek niet meer daar is. We pasten zeg maar niet meer in het jasje. Veel dingen waar we aldoor al tegenaan waren gelopen, waren niet veranderd of juist verergert. Marcos wilde al lang op zoek naar een huis buiten de basis maar ik was er aldoor nog niet klaar voor. Maar na terugkomst voelde ook ik dat onze tijd op de basis voorbij was en het tijd is voor nieuwe dingen. Na gebed kreeg ik ook de indruk dat God zei dat het tijd was om te gaan. Toen ging het heel erg snel.

Een bevriend stel uit een stad dichtbij ging verhuizen, hun appartement stond nog leeg en wij konden er in. Binnen twee weken hadden we het appartement bekeken, huurcontract getekend en zijn we verhuisd. Nu wonen we sinds 2 weken in Rufisque. In de praktijk van ons dagelijks leven veranderd er nog niet zoveel, Marcos gaat op en neer met de bus en blijft gewoon het voetbalproject draaien. Ik blijf gewoon homeschoolen, en we eten tegenwoordig lekker thuis.

We zijn verder erg benieuwd wat deze nieuwe fase gaat brengen. We wonen midden in een nieuwbouwwijk in een stad en zijn bezig ons plekje te vinden en de burens te kennen. We blijven trouwens gewoon voor Jeugd met een Opdracht werken. Maar zijn nu wel wat vrijer om onze eigen keuzes te maken, en ik ben heel erg benieuwd wat er op ons pad gaat komen. Willen jullie daar met ons voor meebidden. In de volgende nieuwsbrief hoop ik meer te kunnen vertellen.

We willen jullie allemaal heel erg bedanken voor jullie gebed en steun. Speciaal bedankt voor alle extra giften die we in December mochten ontvangen. We konden daardoor onze verzekering op tijd betalen, wat extra boodschappen doen, zoals kaas, chocola en yoghurt en onze onkosten van de verhuizing betalen.

Willen jullie met ons mee gaan in dit nieuwe avontuur? We hebben jullie daar echt bij nodig, zonder jullie gebed, bemoediging en financiële steun kunnen we dit werk niet doen. In onze volgende nieuwsbrief meer over onze financiën. Meer over hoe jullie ons kunnen steunen, kun je vinden op onze website www.costahelpt.nl

GEBEDSPUNTEN

- Dank God voor onze goede verloftijd en het herstel van Marcos.
- Dank God dat bijna alle jongens van de voetbal trouw zijn gebleven, bid dat ze aangeraakt mogen worden door Gods liefde
- Dank voor ons nieuwe huis
- Bid voor nieuwe richting in ons werk hier, dat Gods plannen duidelijker worden
- Bid voor deze nieuwe fase in het werken met de jongens

Gods zegen voor jullie,

Hartelijke groet,
Marcos, Mariska,
Hadassa en Ruben

Contactgegevens
Marcos en Mariska Costa-Vos
JEM Sangalkam
B.P.5738Dakar FANN
Senegal
Mobiël: 00221-772185004

Thuisfrontcommissie
Voorzitter
Vacature
Secretaresse
Carien Boerman
Penningmeester
Vacature
Lid
Marijke Vos
Lid
Aletta en Harmen Kampinga

Contactpersoon
Carien Boerman
Beethovenlaan 235
8031 CB Zwolle
038-4224661
boermanteekens@gmail.com

Afneembare giften
INGnr. NL70 INGB 0001 4530 81
t.n.v. Stichting Costa Helpt
Paypall:
mariskavos77@hotmail.com

Email en website
mariskavos77@hotmail.com
marcosiocumbh@hotmail.com
www.mariskavos.waarbenijj.nu
www.costahelpt.nl

COLOFON